



Αρ. 51 Απρίλιος 2019

15νήμερη έκδοση για το Μόναχο

Ο μαθητής (4η δημοτικού) από το Μόναχο, Χρήστος Νίτσας, κέρδισε χρυσό σε αγώνες κυπέλλου Taekwondo στο Memmingen



300 αθλητές συμμετείχαν στους αγώνες το Σάββατο 16 Μαρτίου και στη δική του κατηγορία ο Χρήστος κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο. Με τίνος καθοδήγηση ; Μα με της αδερφής του Δέσποινας Νίτσα (πρόσωπο χρονιάς 2018).

Ο Χρήστος Νίτσας "έκλεισε" ήδη θέση στα "πρόσωπα της χρονιάς 2019" του Δορυφόρου αν και η χρονιά είναι ακόμη στην αρχή !

Συγχαρητήρια

Μόνιμη έκθεση έργων του Γιάννη Νίκου στο Μόναχο

«Κέντρο Ζωγραφικής Γιάννη Νίκου» λειτουργεί πλέον στο Μόναχο (Nordbad, Schleißheimer Straße 19) και διευθύνεται από τον Μάριο Κουλαουζίδη, ο οποίος και θα ξεναγεί ως οικοδεσπότης τους επισκέπτες στα θέματα των πινάκων.

Τα εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν την προηγούμενη Πέμπτη 14 Μαρτίου

Ο ζωγράφος Γιάννης Νίκου έχει εκθέσει στις Βρυξέλλες, Μιλάνο, Μπρέσια, Γένοβα, Ρώμη, Τορόντο. Συμμετείχε επίσης σε ομαδικές στην Βασιλεία, Παρίσι, Σπολέττο, Τόντι, Ρώμη, Τορίνο, Σαβόνα, Μάλτα, Ν.Υόρκη, Τορόντο, Αμβέρσα και Λευκωσία.

Έχει βραβευτεί (1987) από τη Νομαρχία της Umbria και το υπουργείο Τουρισμού για την δουλειά του, από την Διεθνή Επιτροπή Τέχνης του Lugano του έχει απονεμηθεί ο τίτλος του magister και το έργο του περιλαμβάνεται στην ειδική έκδοση «Πρωταγωνιστές της Ιταλικής Τέχνης» Το 1988 συμμετέχει στην VII Ευρωπαϊκή Biennale στην Ρώμη, όπου του απονέμεται και το βραβείο σχεδίου.



Το νέο κλειστό γήπεδο στο Ολυμπιακό Πάρκο του Μονάχου, που θα είναι έδρα της EHC Red Bull (Χόκεϊ επί πάγου) και της ομάδας μπάσκετ της FC Bayern θα ονομάζεται „SAP Garden“

Σε δημόσια ψηφοφορία το όνομα „SAP Garden“ επικράτησε με 45,3% έναντι των ονομάτων SAP Park (44,8) και SAP Live (9,9)

Το γήπεδο θα είναι έτοιμο στη σεζόν 2021/2022 θα κοστίσει 100 εκ € και θα το χρηματοδοτήσει η αυστριακή Red Bull. Θα έχει χωρητικότητα 11.500 θεατών.



Ο Σύλλογος Επτανησίων Μονάχου δημοσίευσε φωτογραφίες από την εκδήλωση που πραγματοποίησε με αφορμή το καρναβάλι

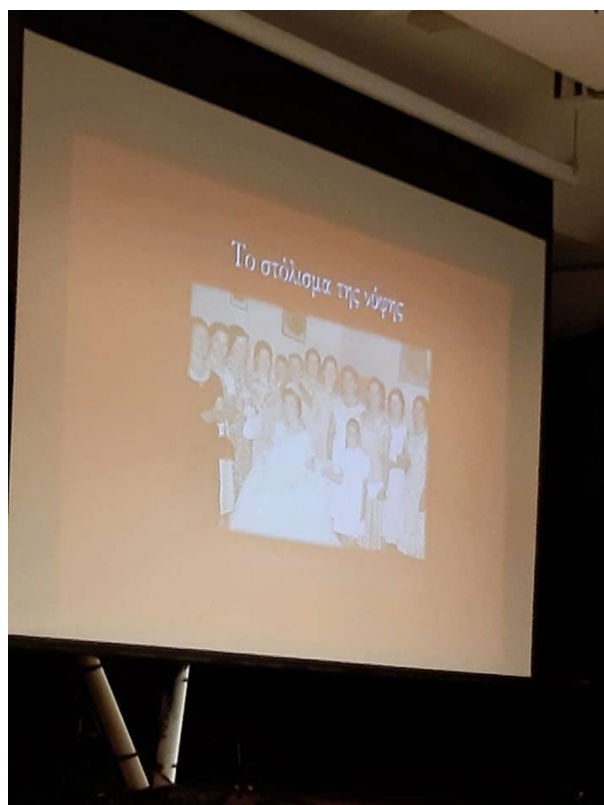


35 χρόνια σύλλογος Ελασσονιτών Μονάχου

Μια όμορφη και με κέφι εκδήλωση διοργάνωσε ο σύλλογος Ελασσονιτών σήμερα στο Μόναχο για τη συμπλήρωση των 35 χρόνων λειτουργίας του.

Αποκορύφωμα η αναπαράσταση του θεσσαλικού γάμου από το χορευτικό συγκρότημα του συλλόγου. Στην εκδήλωση ήταν παρών και ο Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Θεσσαλών Διαμαντής Γκίκας , η Γενική Πρόξενος της Ελλάδας στο Μόναχο Παναγιώτα Κωνσταντινοπούλου, ο Πρόεδρος της ΕΚμ Σπύρος Ξενάκης, οι Πρόεδροι των Συλλόγων Ηπειρωτική Κοινότητα (Νικόλαος Σταμάτης), Θρακιωτών (Ηλίας Νταλακίδης).

Φωτογραφίες για Δορυφόρο : Λάκης Σπυριδωνίδης











**GRIECHISCHER
LIEDERABEND**
Homage an
MANOS ELEFTHERIOU

Μάνος
Ελευθερίου
1938-2018

© Kostas Grigorakis

Sonntag, 31. März 2019
Black Box im Gasteig, um 19 Uhr

Veranstalter: „Philharmonia“ Musikverein München
Tickets bei allen Vorverkaufsstellen und an der Abendkasse,
Telefonische Bestellung bei München Ticket 089 54 81 81 61
Mit Unterstützung des Bezirkes Oberbayern und des
Kulturreferates der Landeshauptstadt München
www.philharmonia.de

Με θέμα "Ποιοι είναι οι Έλληνες - Μια ταυτότητα σε Κρίση" η ομιλία του Καθηγητή Γιώργου Πρεβελάκη στη Λέσχη Ελλήνων Επιστημόνων στο Μόναχο στις 15 Μαρτίου.

Φωτογραφίες [Fotis Marantos](#)



Ο καθηγητής με την Πρόεδρο της Λέσχης Φανή Αθήρα



Επίτιμο μέλος της Λέσχης ο καθηγητής Πρεβελάκης



Χορευτές από 8 συλλόγους παρουσίασαν τις παραδοσιακές φορεσιές τους



Φωτογραφίες: Γιάννης Βασιλείου Εδώ με τον υιό καθώς και με τον πρόεδρο τον Θρακιωτών Ηλία Νταλακίδη

Ελληνική Ακαδημία Μονάχου

"Η Ευρώπη και η Γερμανία μπροστά σε έναν κόσμο που αλλάζει." ήταν το θέμα της ομιλίας του ομοσπονδιακού υπουργού εμπορίου και Ενέργειας Peter Altmaier σε εκδήλωση που διοργάνωσε η Ελληνική Ακαδημία στο Μόναχο.

Φωτογραφίες Μανώλης Κουγιουμουτζής





Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Ακαδημίας Σταύρος Κωσαντινίδης

 ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ



Πασχαλινό Παζάρι

ΚΥΡΙΑΚΗ 31/03/2019

Ώρες: 11:30 – 16:30

Westendstraße 66a, 80339 München
Multikulturelles Jugendzentrum

Τέλος του 2020 θα ανοίξει στο κέντρο του Μονάχου, σε 3.500 τ.μ., η „FC Bayern Welt“

Σε 7 ορόφους, όπως ανακοίνωσε επίσημα η ομάδα στην ιστοσελίδα της, στην Weinstraße 7 και und 7a. Σε 1.000 τ.μ. ανά όροφο θα είναι το Flagship Store. Επίσης δυο εστιατόρια, ένα ξενοδοχείο - μπουτίκ σε βαυαρικό στιλ και χώροι για εκδηλώσεις είναι στο σχεδιασμό. Το ιστορικό κτίριο που θα διαμορφωθούν οι χώροι έχει χτιστεί το 1872



"Μέγα" συμφωνία FC Bayern με BMW ;

Δημοσιεύματα του τοπικού τύπου του Μονάχου φέρουν να έχει οριστικοποιηθεί μια μεγάλη συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της ποδοσφαιρικής ομάδας FC Bayern με την BMW .

Έτσι το αργότερο το 2025 που λήγει το συμβόλαιο της ομάδας με την AUDI θα ξεκινήσει η συνεργασία με την BMW με επενδύσεις των 800 εκ € !!!

Τη συνεργασία πιστοποίησε και το μέλος του εποπτικού συμβουλίου της ομάδας και πρώην Πρωθυπουργός της Βαυαρίας Edmund Stoiber.

Μάλιστα τα δημοσιεύματα θέλουν ήδη από την επόμενη χρονιά να αποχωρεί η AUDI από την ομάδα του μπάσκετ της Μπάγερν και έτσι το γήπεδο Audi Dome να αποτελεί παρελθόν.



Από τη δοξολογία για 7η επέτειο της απελευθέρωσης των Δωδεκανήσων και την ενσωμάτωσής τους στην Ελλάδα που οργάνωσε ο Σύλλογος Αιγαίου Μονάχου στην ενορία των Αγίων Πάντων



Στο ιστορικό αναφέρθηκαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γεώργιος Κεραμιδάς και η Γεν. Πρόξενος της Ελλάδας στο Μόναχο Παναγιώτα Κωνσταντινοπούλου

Φωτογραφίες για το Δορυφόρο Λάκης Σπυριδωνίδης



Ο σκελετός της εθνικής μας κατάθλιψης –

Οι σιδερένιες «αναμονές» σε τιμμεντένια δοκάρια και κολώνες δεν θα υψώνονται για πολύ στη Hachinger Bach Str., στη συνοικία Berg am Laim στο ανατολικό Μόναχο. Όχι γιατί θα αποπερατωθεί το ημιτελές σχολικό κτίριο - οι εργασίες σταμάτησαν πριν από τρία χρόνια. Αλλά διότι θα κατεδαφιστεί. Το οικόπεδο που αγόρασε η Ελλάδα το 2001 επιστρέφει στο Δήμο Μονάχου. Το χάπι "χρυσώνεται" με το αντίτιμο επαναγοράς και την απαλλαγή από το κόστος κατεδάφισης.

Focus Η ΑΛΛΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Μαζί με τις μέρες προσπαθεί να απαντήσει το ερώτημα: «Τι είναι και το κομμάτι που θα επιστρέψει στην Ελλάδα;»... Η Ελλάδα του 2001 αγόρασε το οικόπεδο που σήμερα είναι η Hachinger Bach Str. στο ανατολικό Μόναχο... Το χάπι "χρυσώνεται" με το αντίτιμο επαναγοράς και την απαλλαγή από το κόστος κατεδάφισης.

Ο ΣΚΕΛΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ

Η Ελλάδα επιστρέφει το οικόπεδο που αγόρασε το 2001... Ο σκελετός της εθνικής μας κατάθλιψης... Η Ελλάδα του 2001 αγόρασε το οικόπεδο που σήμερα είναι η Hachinger Bach Str. στο ανατολικό Μόναχο... Το χάπι "χρυσώνεται" με το αντίτιμο επαναγοράς και την απαλλαγή από το κόστος κατεδάφισης.

«Οι διαπραγματεύσεις ολοκληρώθηκαν την 01.03.2019 και υπήρξε συμφωνία των δύο πλευρών στο οικονομικό σκέλος και στον τρόπο εξυπηρέτησης των αναγκών στη βάση των δεδομένων που είχαν προκύψει», λέει στα ΝΕΑ ο ΓΓ του υπουργείου Παιδείας Πausανίας Παπαγεωργίου.

Η εκπρόσωπος του Δήμου Μονάχου, Κριστίνε Φρανκ, επιλέγει προσεκτικότερη διατύπωση. «Οι εποικοδομητικές διαπραγματεύσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και Δήμου Μονάχου, ιδίως για την επαναγορά του οικοπέδου στη Hachinger-Bach-Straße δεν έχουν ολοκληρωθεί πλήρως», λέει η κα Φρανκ στα ΝΕΑ. Εννοεί ότι συμβολαιογραφικά δεν μπόηκαν ακόμα οι υπογραφές. Αυτό πρέπει να γίνει μέχρι τις 31 Μαρτίου. Αλλά η εξωδικαστική συμφωνία είναι έτοιμη μετά από εντατική διαπραγμάτευση από το περασμένο φθινόπωρο. Γνώστης της λύσης είναι και ο πρωθυπουργός, Αλέξης Τσίπρας.

«Σίγουρο είναι ότι το ημιτελές κτίριο πρέπει να κατεδαφιστεί, προκειμένου να κατασκευαστεί ένα νέο, μεγαλύτερο σχολικό κτίριο από την πόλη του Μονάχου», λέει στα ΝΕΑ η Κριστίνα Φρανκ. Πρόκειται για μεγάλη νίκη για το Δήμο Μονάχου, ο οποίος δεν φέειδαται χρημάτων για την επαναγορά του οικοπέδου και την κατεδάφιση του κτιρίου. Η θέση του οικοπέδου, μεταξύ ενός νηπιαγωγείου και του Γυμνασίου, «Michaelgymnasium», είναι επίζηλη για το Δήμο Μονάχου που έχει αυξημένες ανάγκες σχολικής στέγης. «Στο κτίριο αυτό, η πόλη του Μονάχου

μπορεί να θέσει στη διάθεση της Ελληνικής Δημοκρατίας χώρους για ελληνικά σχολεία μέχρι 500 μαθητών», εξηγεί στα ΝΕΑ η κα Φρανκ. Δηλαδή, λιγότερους από τους μισούς σημερινούς μαθητές στα τέσσερα ελληνικά σχολεία του Μονάχου.

Το οικόπεδο είχε αγοραστεί από την Ελλάδα το 2001, αλλά αντιδράσεις και προσφυγές περιοίκων και τοπικών παραγόντων καθυστέρησαν την έναρξη οικοδομικών εργασιών - η πρώτη πολεοδομική άδεια εκδόθηκε το 2008. Ωστόσο οι προθεσμίες δεν τηρήθηκαν από την ελληνική πλευρά, με αποτέλεσμα να ενεργοποιηθεί η ρήτρα επιστροφής του οικοπέδου μετά από αγωγή του Δήμου Μονάχου το 2013.

Η Τροποποιητική Σύμβαση της 12.08.2015, που υπεγράφη επί αρμόδιων υφυπουργών Θεοδόση Πελεγκρίνη και Κώστα Ζουράρη περιλάμβανε ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα για την κατασκευή ενός κλειστού οικοδομήματος και μάλιστα με χρονοβόρες και κοστοβόρες αντισεισμικές προδιαγραφές και ενδοδαπέδια θέρμανση. Ο κ. Παπαγεωργίου μιλάει για «αμφισβητήσιμης αποτελεσματικότητας χειρισμούς κατά την περίοδο 2001-2005» που οδήγησαν σε «δυσμενή έκβαση» και η ελληνική πλευρά «κατάφερε να ανατρέψει στις διαπραγματεύσεις από το Δεκέμβριο του 2016 μέχρι το Φεβρουάριο του 2019. «Καταβάλαμε προσπάθειες», λέει στα ΝΕΑ η Γενική Πρόξενος Μονάχου Παναγιώτα Κωνσταντινοπούλου, «προκειμένου να εξασφαλίσουμε την καλύτερη δυνατή λύση για την στέγαση των Ελλήνων μαθητών, μέσα στα υφιστάμενα συμβατικά πλαίσια». Συμμετείχε στις προσπάθειες και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής Φίλιππος Πετσάλνικος που συναντήθηκε με τον Δήμαρχο Μονάχου, Ντίτερ Ράιτερ.

Το ζήτημα δεν έμεινε μόνον σε δημοτικό επίπεδο, καθώς η ελληνική πλευρά μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια για την προστασία ελληνικής περιουσίας επί γερμανικού εδάφους. Η κυβέρνηση του Βερολίνου δεν ήθελε επ' ουδενί να δοθεί εικόνα μιας Γερμανίας που στην κρίση πιάζει την Ελλάδα για περικοπές, αλλά ταυτόχρονα παίρνει πίσω οικόπεδο σχολείου για τα Ελληνόπουλα στο Μόναχο. Το θέμα είχε συζητήσει και ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας με τον πρώην υπουργό και νυν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, Φράνκ Βάλτερτ Στάινάιερ κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα στις 05. Δεκεμβρίου 2016. Μία μακροχρόνια δικαστική διαμάχη και την εικόνα

της Γερμανίας θα έβλαπτε και την Ελλάδα χωρίς το σχολείο θα άφηνε.

Με τη λύση που δίνεται τώρα, εξηγεί ο κ. Παπαγεωργίου, «το ιδιοκτησιακό καθεστώς ορίζεται από τη σύμβαση αγοράς του 2001 (URNr. 1551/2001), την τροποποιητική του 2015 (URNr. 2079/2015), η οποία υπεγράφη στο πλαίσιο εξωδικαστικής συμβιβαστικής λύσης μετά την κατάθεση της από 12.12.2013 Αγωγής του Δήμου Μονάχου, ενώπιον του Πρωτοδικείου του Μονάχου». Πρακτικά η ελληνική πλευρά μένει χωρίς οικοπέδο και μισθώνει μακροχρόνια το σχολικό κτίριο που θα χτίσει ο Δήμος Μονάχου. Το χάπι «χρυσώνεται» με το αντίτιμο της επαναγοράς του οικοπέδου από το Δήμο Μονάχου, το οποίο

αθροιστικά με το κόστος κατεδάφισης του υπάρχοντος κτιρίου αγγίζει τα 10 εκ. ευρώ.

«Ο ελληνισμός του Μονάχου αποκτά ένα κέντρο εκπαίδευσης στο σημείο που του το υπόσχονταν από την αρχή της χιλιετίας» λέει ο κ. Παπαγεωργίου, «ο τρόπος και το κόστος έχει συμφωνηθεί να γίνει με τους καλύτερους όρους και εξολοκλήρου από τον Δήμο του Μονάχου». Αλλά ο Δήμος δεν θα επιβαρύνει ιδιαίτερα τα δικά του ταμεία. Το κόστος υπολογίζεται ότι θα καλυφθεί από την επιδότηση της κυβέρνησης Άνω Βαυαρίας που καλύπτει μέχρι τώρα το 70% του λειτουργικού κόστους των ελληνικών σχολείων υποχρεωτικής φοίτησης στο Μόναχο. Μόλις εγκριθεί από την κυβέρνηση της Άνω Βαυαρίας, θα πέσουν και οι συμβολαιογραφικές υπογραφές.

Φωτογραφία από το Δημαρχείο κάτω από τα σύννεφα που μας έστειλε ένας μόνιμος αναγνώστης.

Τον ευχαριστούμε



Από την αποκριάτικη εκδήλωση του ελληνικού δημοτικού σχολείου Πυθαγόρας στο Bürgerhaus Karlsfeld





Το ρεκόρ για το μεγαλύτερου μήκους τираμισού καταρρίφθηκε στο Μιλάνο



Το μήκους 273,5 μέτρων διαιρούμενο σε 15.000 τεμάχια δημιουργήθηκε στην ιταλική πόλη και κατέρριψε το προηγούμενο ρεκόρ Γκίνες (μήκους 266 μέτρων).

Στην εμπορική περιοχή City Life οι ζαχαροπλάστες της Σχολής Μαγειρικής Teatro7Lab - παρασκεύασαν στις 16 Μαρτίου

το σούπερ επιδόρπιο σε ογδόντα τραπέζια με τις κατάλληλες ποσότητες συστατικών: 500 κιλά μασκαρπόνε, 50.000 σαβουαγιάρ, 65 κιλά ζάχαρη, 65 κιλά πικρό κακάο, 60 κιλά κρόκοι αυγών και 70 κιλά ασπράδια αυγών, 300 λίτρα καφέ. Τα κομμάτια μετά τις μετρήσεις για την κατοχύρωση του ρεκόρ, προσφέρθηκαν στο κοινό.

Την πρωτοβουλία στήριξε η Galbani Santa Lucia, εταιρεία παραγωγής τυριών.

Το προηγούμενο ρεκόρ του τираμισού μήκους 266,9 μέτρων κατείχαν ζαχαροπλάστες από την περιφέρεια Φριούλι-Βενέτσια Τζούλια της Ιταλίας.

ΑΠΕ/ΜΠΕ

Επιστολή της ΕΛΜΕ Βαυαρίας στο Υπ. Παιδείας για την εξαγγελθείσα 4-ετία με επιμίσθιο και τις νέες ρυθμίσεις



Αξιότιμη κύριε Υπουργέ, Αξιότιμη κυρία Υφυπουργέ,

Στο πλαίσιο ενός εποικοδομητικού διαλόγου εν όψει της ψήφισης του πολυνομοσχεδίου και των διατάξεων που αφορούν στην ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό, συντάξαμε αυτή την επιστολή, όπως αυτή συνδιαμορφώθηκε σε πρόσφατη Γενική Συνέλευσή μας, με την οποία θα θέλαμε να σας επισημάνουμε τα εξής:

Α. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση πληροφορηθήκαμε τις πρόσφατες δηλώσεις σας της 5ης Μαρτίου για παράταση του χρόνου απόσπασης των εκπαιδευτικών στις σχολικές μονάδες του εξωτερικού πέραν της τριετίας με επιμίσθιο. Επιτέλους, έστω και μερικώς, φαίνεται να υλοποιείται η αύξηση του χρόνου χορήγησης του επιμισθίου κατά έναν επιπλέον χρόνο, αρχής γενομένης από το σχολικό έτος 2019-2020.

Να υπενθυμίσουμε ότι το πάγιο αίτημά μας ήταν και εξακολουθεί να είναι η χορήγηση επιμισθίου για πέντε συνολικά έτη απόσπασης των εκπαιδευτικών στις σχολικές μονάδες του εξωτερικού με στόχο την αύξηση του παραγωγικού χρόνου εργασίας των εκπαιδευτικών, την ομαλότητα και τη συνέχεια στην εκπαίδευση των μαθητών, την ορθολογικότερη στελέχωση των σχολείων και ως κίνητρο για νέες αποσπάσεις. Ως εκ τούτου ελπίζουμε στην υλοποίηση της 5-ετίας με επιμίσθιο από τον επόμενο χρόνο.

Παρ' όλα αυτά, προκειμένου να μην υπάρξει θέμα άνισης μεταχείρισης που θα προκαλέσει αντιπαραθέσεις και διχασμό στην εκπαιδευτική κοινότητα και προβλήματα στα σχολεία προτείνουμε η επικείμενη ρύθμιση για 4-ετία με επιμίσθιο να συμπεριλάβει, εκτός από κάθε νέο εκπαιδευτικό που θα αποσπάται στο εξωτερικό, και όλους τους εκπαιδευτικούς που αποσπάστηκαν στο εξωτερικό και δεν έχουν πάρει συνολικά πάνω από τρία χρόνια επιμίσθιο.

Β. Επιπλέον, με στόχο την πιο έγκαιρη στελέχωση των σχολείων μας θα θέλαμε να σας προτείνουμε οι παρατάσεις των αποσπάσεων χωρίς επιμίσθιο πέραν της 5-ετίας για τις ανάγκες της υπηρεσίας, που είναι εκτός της ρύθμισης των Μεταβατικών Διατάξεων του νόμου 4415/2016, να γίνονται

αμέσως μετά την εξάντληση του αρχικού πίνακα των αποσπάσεων και πριν την προκήρυξη των συμπληρωματικών εγκυκλίων για παρατάσεις. Για τον σκοπό αυτό σας προτείνουμε την κατάρτιση πίνακα κατάταξης αυτών των εκπαιδευτικών με χρήση διαφανών και αντικειμενικών κριτηρίων, ώστε οι προς παράταση αυτοί εκπαιδευτικοί να γνωρίζουν με βάση τα κενά που δεν καλύφθηκαν αν έχουν τη δυνατότητα να πάρουν παράταση απόσπασης και ποια είναι η σειρά τους.

Γ. Θα θέλαμε, επίσης, να σας υπενθυμίσουμε το πάγιο αίτημά μας για την θεσμοθέτηση πενταμελών Ειδικών Μεικτών Υπηρεσιακών Συμβουλίων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ένα για κάθε Συντονιστικό Γραφείο Εκπαίδευσης, με πρόεδρο ανά συμβούλιο τον Συντονιστή και μέλη δύο υπαλλήλους του γραφείου ή τους Διευθυντές των δύο μεγαλύτερων σχολείων, Πρωτοβάθμιας ο πρώτος και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ο δεύτερος και δύο αιρετούς εκπαιδευτικούς, έναν από την Πρωτοβάθμια και έναν από την Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, με αρμοδιότητες και λειτουργία κατά το πρότυπο της ημεδαπής. Πιστεύουμε ότι η θέσπισή τους θα λύσει σημαντικά θέματα, όπως της διαχείρισης του προσωπικού και της κρίσης των στελεχών εκπαίδευσης. Για το ζήτημα αυτό σας έχουμε ήδη αποστείλει ολοκληρωμένη πρότασή μας, που αποτελεί εκτός των άλλων και κοινή πρόταση όλων των συνδικαλιστικών εκπαιδευτικών φορέων της Γερμανίας.

Δ. Επίσης, σύμφωνα με τον νόμο 4415/16, άρθρο 16, παράγραφο 12, το επιμίσθιο περικόπτεται στην περίπτωση συνεχόμενης άδειας πέραν των δύο μηνών. Καταργεί επομένως η παραπάνω διάταξη το νομικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της ομαλής χρήσης των συγκεκριμένων αδειών (άδειες κήσης, λοχείας, ανατροφής τέκνου, αναρρωτικές) στο εξωτερικό. Προτείνουμε, λοιπόν, να καταργηθεί το συγκεκριμένο εδάφιο και να αποσυνδεθεί το επιμίσθιο από την παροχή διδακτικού έργου.

Ε. Ζητούμε ακόμη, την κατάργηση του άρθρου που δίνει το δικαίωμα στον εκάστοτε Συντονιστή να επιβάλει σε κάποιους αποσπασμένους στο εξωτερικό εκπαιδευτικούς απλήρωτες υπερωρίες χωρίς την συγκατάθεση τους, καθώς και την πληρωμή κάθε υποχρεωτικής προσαύξησης ωραρίου, όπως ισχύει και στην Ελλάδα.

Ζ. Ολοκληρώνοντας, για τη σωστή διαχείριση των τοποθετήσεων του εκπαιδευτικού προσωπικού στα σχολεία της Βαυαρίας και την αρμονική και ισόνομη κάλυψη οργανικών-λειτουργικών κενών, προτείνουμε την τροποποίηση ή κατάργηση της ΚΥΑ 2/12870/ΔΕΠ/29-3-2016 (ΦΕΚ1740/Β/15-6-2016). Η εν λόγω ΚΥΑ, όπως σας έχουμε τονίσει επανειλημμένα και σε προηγούμενες επιστολές μας, είναι αναχρονιστική, εκδόθηκε στις 29-3-2016 και εφαρμόζεται ακόμη, ειδικά ως προς τις τοποθετήσεις του εκπαιδευτικού προσωπικού, μόνον στην Βαυαρία, καταστρατηγώντας έτσι κάθε

έννοια ισονομίας με τον υπόλοιπο κόσμο και παραβλέποντας τον μεταγενέστερο Νόμο 4415/2016 που εκδόθηκε στις 06-9-2016, στον οποίον ούτε καν αναφέρεται. Με στόχο πάντα την επίλυση των προβλημάτων της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στην Βαυαρία, αλλά και γενικότερα στο εξωτερικό, προσβλέπουμε στη διατήρηση του καλού κλίματος

και αναμένουμε την θετική ανταπόκρισή σας για το καλό των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού και ειδικότερα των μαθητών μας.

Μετά τιμής για την ΕΛΜΕ Βαυαρίας

Ο Πρόεδρος Καλλέργης Νίκος

Η Γενική Γραμματέας Σκευά Σοφία

Έξι στους δέκα Έλληνες επιστήμονες του εξωτερικού θέλουν να επιστρέψουν στην Ελλάδα



Σχεδόν έξι στους δέκα (το 58%) Έλληνες επιστήμονες που ζουν και εργάζονται στο εξωτερικό, επιθυμούν να επιστρέψουν στην Ελλάδα. Όσον αφορά τους λόγους επιστροφής, οι περισσότεροι (το 70%) αναφέρουν την ποιότητα ζωής, καθώς και την επιθυμία να είναι κοντά στις οικογένειές τους (42%).

Οι προϋποθέσεις που, όπως λένε, θα διευκόλυναν την επιστροφή τους στην Ελλάδα, σχετίζονται με την αύξηση των αποδοχών τους (44%) και με την εύρεση εργασίας στον τομέα της ειδίκευσής τους στη χώρα μας (36%). Αυτά προκύπτουν, σύμφωνα με το Εθνικό κέντρο Τεκμηρίωσης (ΕΚΤ), από τα προκαταρκτικά στοιχεία έρευνας για την καταγραφή των αναγκών, των δεξιοτήτων και των προθέσεων των Ελλήνων επιστημόνων του εξωτερικού.

Η έρευνα έγινε στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας του ΕΚΤ “Γέφυρες Γνώσης και Συνεργασίας”, στόχος της οποίας είναι η δικτύωση των Ελλήνων επιστημόνων παγκοσμίως και η σύνδεση τους με την ελληνική οικονομία. Στο επίκεντρο της πρωτοβουλίας βρίσκεται μία ψηφιακή πλατφόρμα μέσω της οποίας παρέχονται στοχευμένες υπηρεσίες στους Έλληνες επιστήμονες του εξωτερικού και ενισχύεται η ανάπτυξη δυναμικών δεσμών με το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας.

Μέχρι σήμερα σε αυτήν έχουν εγγραφεί περισσότεροι από 1.200 Έλληνες από 40 χώρες. Αναφορικά με την πρόθεση της διασύνδεσής τους με την Ελλάδα, ένα πολύ υψηλό ποσοστό (86%) ενδιαφέρεται για δράσεις που αφορούν τη μεταφορά καλών πρακτικών, γνώσης και τεχνολογίας στην Ελλάδα.

Επίσης, το 84% ενδιαφέρεται να συνεργαστεί με ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα, το

80% ενδιαφέρεται να συνεργαστεί σε δράσεις με αντικείμενο την έρευνα & ανάπτυξη, ενώ ακολουθούν η πρόσβαση σε προγράμματα κινητικότητας επιστημόνων (75%), η ανάληψη/ανάθεση εργασιών σε ελληνικές εταιρείες/φορείς/οργανισμούς (71%) και η συνεργασία με ελληνικές επιχειρήσεις για τη δημιουργία προϊόντων ή/και εργασιών (70%). Στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας “Γέφυρες Γνώσης και Συνεργασίας”, σύμφωνα με το ΕΚΤ, στα μέσα Απριλίου αναμένεται να ενεργοποιηθεί ένας νέος θεσμός, που αυτές τις ημέρες ψηφίζεται στη Βουλή, για την επιβράβευση των δικτύσεων των Ελλήνων επιστημόνων του εξωτερικού με την ελληνική οικονομία και το σύστημα έρευνας και καινοτομίας.

Με βάση εξάλλου τα αποτελέσματα που προέκυψαν από έρευνες του ΕΚΤ, σε σύνολο 2.697 ωφελούμενων υποτρόφων, ο ένας στους πέντε (το 20%) επέστρεψε από το εξωτερικό, όπου διέμενε τα τελευταία πέντε έτη για επαγγελματική απασχόληση και σπουδές. Επίσης για το 39% των ωφελούμενων υποτρόφων που αναζητούσαν εργασία στο εξωτερικό, λειτούργησαν ανασταλτικά στην προοπτική μετεγκατάστασής τους μια σειρά από δράσεις στην Ελλάδα, όπως αυτές που χρηματοδοτεί το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ), στην προσπάθεια αντιμετώπισης της φυγής του ανθρώπινου δυναμικού υψηλής εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Μια ακόμη σχετική δράση του ΕΚΤ είναι η παρακολούθηση της σταδιοδρομίας των νέων επιστημόνων μετά τη λήψη του διδακτορικού τους.

Το ΕΚΤ διερευνά την κινητικότητα των νέων διδασκόντων, αξιοποιώντας τα στοιχεία του Εθνικού Αρχείου Διδακτορικών Διατριβών και συσχετίζοντας τα με τις επιστημονικές δημοσιεύσεις σε διεθνή περιοδικά. Η επεξεργασία αυτών των στοιχείων βρίσκεται σε εξέλιξη και, σύμφωνα με τα προκαταρκτικά αποτελέσματα, για τους διδάκτορες στους οποίους απονεμήθηκε ο διδακτορικός τίτλος σπουδών κατά τα έτη 2002, 2007 και 2012, καταγράφεται κινητικότητα προς το εξωτερικό, η οποία εντείνεται τα έτη 2011 έως 2014.

Αντίθετα, παρατηρείται μικρή υποχώρηση της «εξόδου» τους κατά τα τελευταία έτη.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Παύλος Βρέλλης: Ο Έλληνας που έφτιαξε με τα χέρια του την ιστορία της χώρας μας σε κέρινα ομοιώματα



Σαν να το θέλησε λες η μοίρα, ο άνθρωπος που θα αναβίωνε με κέρι και τέχνη ζηλευτή τον αγώνα του έθνους μας το 1821 γεννήθηκε ανήμερα της επετείου της εθνικής μας παλιγγενεσίας, 25η του Μαρτίου.

Κι έτσι σήμερα, λίγα χιλιόμετρα έξω από τα Γιάννενα, μας περιμένει μια αξέχαστη περιπλάνηση στη νεοελληνική ιστορία μέσα από τα κέρινα ομοιώματα του Παύλου Βρέλλη, ένα έργο ζωής για τον ίδιο και μια εμπειρία μνήμης για τον επισκέπτη. Ο γλύπτης Βρέλλης αναπαρέστησε τις μεγάλες στιγμές του τόπου μας υπενθυμίζοντας τις μορφές που σημάδεψαν τους αγώνες μας, αφήνοντάς μας να μένουμε με το στόμα ανοιχτό μπροστά στα κέρινα ομοιώματά του. Για τον ίδιο βέβαια μόνο ρόδινη δεν ήταν η όλη περιπέτειά του, καθώς εργάστηκε κάτω από αντίξοες συνθήκες για να στήσει αυτό το μουσείο-στολίδι λαογραφίας, χτίζοντάς το κυριολεκτικά με τα χέρια του. Δεν ήταν μόνο το πάθος και το μεράκι του, ήταν και η έμφαση που ήθελε να δώσει στην ακρίβεια των αναπαραστάσεών του, σεβόμενος την πραγματική ιστορία.

Ο Βρέλλης, απόφοιτος του τμήματος Γλυπτικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, ήταν στα 60 του και συνταξιούχος γυμνασιάρχης το 1983 όταν αγόρασε μια άγονη έκταση 17 στρεμμάτων στο Μπιζάνι των Ιωαννίνων με το εφάπαξ επίδομα που πήρε από το ελληνικό Δημόσιο, κι αυτό για να δώσει υπόσταση στο όνειρο της ζωής του.

Τα επόμενα 13 χρόνια θα τα περνούσε δουλεύοντας ακατάπαυστα διαμορφώνοντας τόσο τον εξωτερικό όσο και τον εσωτερικό χώρο του μουσείου του, σχεδιάζοντας και χτίζοντάς το από την αρχή για να μοιάζει με αυθεντικό ηπειρώτικο οικοδόμημα του 18ου αιώνα. Δεν ήταν έτσι μόνο γλύπτης, καθώς λειτούργησε αναγκαστικά ως αρχιτέκτονας, ζωγράφος, ενδυματολόγος, λαογράφος, μιας και όλα μόνος του τα έκανε!

Η συγκέντρωση του ιστορικού και λαογραφικού υλικού για τα θέματα των κέρινων ομοιωμάτων του ήταν μια διαχρονική εξάλλου αναζήτηση για τον Παύλο Βρέλλη, μια κοπιώδης εργασία που

κράτησε περισσότερο από τρεις δεκαετίες ενδελεχούς μελέτης. «Ευχαριστώ αυτούς που κράτησαν τη Θρησκεία μου, τη Γλώσσα μου και την Εθνικότητά μου, για να είμαι Χριστιανός και να λέγομαι Έλληνας. Η αγάπη και η λατρεία που είχα, από μικρό παιδί, στους ήρωες της προεπανάστασης και της επανάστασης του 1821, έγινε αγάπη και θαυμασμός για τους μετέπειτα ήρωες. Αυτοί σφάχτηκαν, κρεμάστηκαν, γδάρθηκαν, ταπεινώθηκαν, για να κερδίσουμε εμείς σήμερα τον τόπο τούτο ελεύθερο, χωρίς σκλαβιά», γράφει τον χειμώνα του 1994/5 στο συνοδευτικό υπόμνημα του μουσείου του, για να συνεχίσει:

«Αυτός ο μικρός λαός της γης, έδειξε την ανδρεία του σε όλες τις εποχές. Αντικατέστησε το δόρυ με το καριοφίλι ή το σύγχρονο όπλο και βροντοφώναξε προς όλους τους λαούς της γης, “η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει”. Σα φόρο τιμής, αγάπης και πίστης, στους ανώνυμους και επώνυμους ήρωές μας, έφτιαξα τούτο το Μουσείο Ελληνικής Ιστορίας με κέρινα ομοιώματα, στο χωριό Μπιζάνι Ιωαννίνων».

Τελειώνοντας, αποκαλύπτει τον σκοπό του: «Θέλω να κάνω Ιστορική Αγωγή, μνήμη Ιερή όλων των ηρωικών μορφών και γεγονότων που έζησαν μέσα μου. Οι συνθέσεις είναι όλες δικές μου. Δούλεψα, όχι μόνο με βάση τη βιβλιογραφία που συγκέντρωσα (για ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία), αλλά και τις πληροφορίες -στοιχεία- που πήρα από τα μέρη που περπάτησα, γνώρισα, φωτογράφησα και σχεδίασα επί χρόνια». Ο Βρέλλης αναβίωσε σπουδαία ιστορικά γεγονότα της Ελλάδας σε φυσικό μέγεθος μέσα στο μουσείο του, μπλέκοντας κέρινες μορφές και πραγματικούς χώρους σε ένα συνεκτικό όλον που μυρίζει ελληνική ιστορία από άκρη σε άκρη και μας κάνει να βιώσουμε τα περασμένα γεγονότα σαν να είμασταν πράγματι εκεί. Και η αλήθεια είναι πως ενώ τη ματιά κλέβει η Επανάσταση του 1821 και οι πολεμικές περιπέτειες του τόπου μας κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τα εκθέματα του Βρέλλη περιλαμβάνουν μορφές και αναφορές από την περίοδο των αρχαιοελληνικών χρόνων ως και την Κυρά της Ρω (1982)!

Ο μεγάλος αυτός «ξεναγός» της νεοελληνικής ιστορίας έφυγε από κοντά μας τον Ιούλιο του 2010, όταν και θυμήθηκαν ξαφνικά όλοι πως τόσο η πολιτεία όσο και η Ακαδημία Αθηνών είχαν παραλείψει να τον τιμήσουν...

Πρώτα χρόνια Ο Παύλος Βρέλλης γεννιέται την 25η Μαρτίου 1923 στα Γιάννενα, για να δει τη ζωή να του δείχνει από μικρό το σκληρό της πρόσωπο: στα 4 ορφανεύει από μητέρα και στα 13 από πατέρα. Αποκούμπι βρίσκει στη θεία του (αδερφή της μητέρας του), Σοφία Παραμυθιώτη, η οποία τον παίρνει υπό την προστασία της μεγαλώνοντας και σπουδάζοντάς τον. Δασκάλα μάλιστα η ίδια

και πνεύμα φωτισμένο, θα αφήσει στο παιδί παρακαταθήκη την αγάπη για τις τέχνες και τα γράμματα.

Ο Παύλος την ανταμείβει δείχνοντας από μικρός την καλλιτεχνική του ιδιοσυστασία. Πριν καλά καλά καταλάβει τον εαυτό του, ζωγραφίζει και σμιλεύει στο ξύλο ή την πέτρα αγαπημένους του ήρωες. Οι δυσκολίες όμως είναι και πάλι εδώ: έφηβος πια, πέφτει στα χέρια του γερμανού κατακτητή, ο οποίος καθ' όλη την περίοδο της Κατοχής τον βάζει με άλλα Γιαννιωτόπουλα να καθαρίζουν απομεινάρια πολεμικού υλικού που δεν είχε εκραγεί. Ζώντας τώρα ως μελλοθάνατος, σκαλίζει στη φυλακή το ξύλο και αποτυπώνει τις μορφές των συγκρατούμενων του, παιδιών που θα χάνονταν δηλαδή την επομένη, καθώς ζούσαν καθημερινά με τον κίνδυνο του θανάτου.

Μετά την απελευθέρωση το 1945, γίνεται δεκτός στη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία, από την οποία αποφοιτά το 1947, έχοντας μέχρι τότε λατρέψει τη γλυπτική. Πριν μπει μάλιστα στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ), στα 24 του τώρα, φιλοτεχνεί μια σειρά προτομών στρατηγών και μητροπολιτών που θα του φέρουν μια πρώτη φήμη στον χώρο της τέχνης.

Αυτοδίδακτος γλύπτης και χαράκτης, παρουσιάζει μερικά έργα του και το 1949 γίνεται δεκτός στην ΑΣΚΤ, στο Τμήμα Γλυπτικής. Τα χαρακτηριστικά, γλυπτά και σκίτσα του λαμβάνουν εγκωμιαστικές κριτικές, την ίδια ώρα που ο Παύλος ασχολείται με πολλά και διάφορα: παρακολουθεί μαθήματα βυζαντινής μουσικής και ορθοφωνίας και είναι ταυτοχρόνως αθλητής του άλματος επί κοντώ, παίρνοντας μάλιστα πολλές διακρίσεις και πρωτίες (όπως στα «Άκτια» το 1950 και τα «Δωδωναία» την ίδια χρονιά).

Ο Βρέλλης αποφοιτά από την ΑΣΚΤ το 1954, έπειτα από ένα διάλειμμα για να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία, δεν σταματά ωστόσο τη μαθητεία του. Σύντομα θα βρεθεί στη Φλωρεντία για να μάθει χαλκογλυπτική και στη Ραβέννα αμέσως μετά, για να διδαχθεί ψηφοθετική. Παράλληλα, ταξιδεύει πολύ για να έρθει σε επαφή με το πνεύμα και την τέχνη των μεγάλων δασκάλων που θαυμάζει. Επιστρέφει τελικά στην Ελλάδα για να δουλέψει σε έργα συντήρησης του Βράχου της Ακρόπολης και περνά άλλα τρία χρόνια στο Αρχαιολογικό Μουσείο, στο οποίο δημιουργεί το Τμήμα Αναπαραγωγής Κλασικών Αρχαιοτήτων.

Δεν ξεχνά βέβαια ποτέ πως είναι παιδαγωγός και βάζει σκοπό να αλλάξει την εκπαίδευση του τόπου του. Καταρτίζει λοιπόν ένα νέο πρόγραμμα μαθημάτων βασισμένο σε εκσυγχρονισμένες παιδαγωγικές μεθόδους, το οποίο εφαρμόζεται πράγματι στο Τζάνειο Πειραματικό Γυμνάσιο του Πειραιά, καθηγητής του οποίου υπήρξε εξάλλου για χρόνια. Η πολυσχιδής εκπαιδευτική του δράση θα τον φέρει ακόμα και ξεναγός σε αρχαιολογικούς

χώρους και ιστορικά σημεία του τόπου μας, καθώς γι' αυτόν η παιδεία είναι ένα πολύπλευρο φαινόμενο. Αρχαία Ολυμπία, Μιστράς, Δελφοί, Αρχαία Δωδώνη κ.ά. γίνονται έτσι κτήμα του. Το 1962 θα παντρευτεί την εδώ και χρόνια αγαπημένη του Μαρία Γιαννίση, επιστρέφοντας τελικά στα Γιάννενα...

Ένας γλύπτης στην επαρχία του 1960

Η ζωή του καλλιτέχνη στην ελληνική περιφέρεια αποδεικνύεται ωστόσο δυσκολότερη απ' ό,τι περιμένει. Αναλαμβάνει μερικές παραγγελίες για προτομές και ηρώα, αλλά ως εκεί. Παίρνει μέρος σε μερικές ομαδικές εκθέσεις γλυπτικής ανά την Ελλάδα και περιοδεύει σε όλη την Ήπειρο για να δώσει διαλέξεις. Αλλά και για να μελετήσει φυσικά από πρώτο χέρι τη λαϊκή τέχνη της ιδιαίτερης πατρίδας του.

Η κύρια απασχόλησή του είναι όμως καθηγητής Τεχνικών σε γυμνάσια και λύκεια των Ιωαννίνων. Παράλληλα, λειτουργεί για πολλά χρόνια και μια σχολή προετοιμασίας υποψηφίων για την Καλών Τεχνών, διδάσκοντας γραμμικό και ελεύθερο σχέδιο. Την ίδια εποχή, αποκτά και τα δυο παιδιά του.

Αυτόν τον καιρό θα τον ανακαλύψει και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, στο οποίο θα διδάξει για μια επταετία ιστορίας της τέχνης. Μέχρι τότε βέβαια έχει θέσει, έστω και εν σπέρματι, το μακρόπνοο όραμά του...

Η δημιουργία του Μουσείου Βρέλλη

Το 1975, στο πλαίσιο των παιδαγωγικών του καθηκόντων στο σχολείο, παρουσιάζει αυτό που έμελλε να γίνει το πρώτο έκθεμα του μουσείου του, το περιβόητο «Κρυφό Σχολείο». Ο Βρέλλης πήρε έναν χώρο και τον μεταμόρφωσε στο κρυφό σχολείο της Τουρκοκρατίας, φιλοτεχνώντας τις πρώτες ανθρώπινες μορφές του από κεριά. Και σαν γλύπτης που είναι, δημιουργεί πρώτα μοντέλα από πηλό, κατόπιν γύψινα εκμαγεία και στο τέλος τις κέρινες δημιουργίες του.

Οι πρώτες κριτικές για το έργο του είναι διθυραμβικές! Η συνέχεια θα φέρει στο μουσείο του κατά τα επόμενα χρόνια περισσότερους από 8 εκατ. επισκέπτες. Ο Βρέλλης ήταν ταυτοχρόνως και ποιητής, αν και αρχικά εμφανίζεται διστακτικός να δημοσιεύσει τις δημιουργίες του. Τελικά θα δουν το φως της έκδοσης οι συλλογές του «Θύμησες» (1969), «Φόρμες» (1972), «Σίδερα, Πέτρες και Λουλούδια» (1975), «Ήταν και Είναι» (1982) και «Λαμαρίνες και Παράνομοι» (1982).

Επιστρέφοντας στο έργο της ζωής του, μέχρι το 1981 έχει ήδη προσθέσει κι άλλα κέρια ομοιώματα, διαμορφώνοντας ταυτοχρόνως και τις θεματικές αίθουσες που τα στεγάζουν. Ο χώρος είναι όμως πολύ μικρός για να στεγάσει τα έργα που έχει στα σκαριά. Το 1983 συνταξιοδοτείται ως γυμνασιάρχης και αποφασίζει να συγκεντρώσει το σύνολο των δυνάμεών του όχι στην αποστρατεία του, αλλά σε

κάτι που θα άφηνε βαριά κληρονομιά στον τόπο μας!

Ο εξηντάχρονος πλέον Βρέλλης αγοράζει με το εφάπαξ επίδομά του έναν χώρο 17 στρεμμάτων στο χωριό Μπιζάνι, λίγο έξω από τα Γιάννενα. Και βάζει μπροστά το μουσείο του. Χαράζει δρόμους και πλατείες στο στέρφο οικόπεδο, διαμορφώνοντας τον περιβάλλοντα χώρο με σεβασμό στο τοπικό στοιχείο των Ιωαννίνων, το οποίο ξέρει εξάλλου καλά από τις περιηγήσεις του σε κάθε γωνιά της Ηπείρου. Όσο για το κτίριο που θα φιλοξενήσει τα κέρια όνειρά του, του δίνει τη μορφή της «αστικής φρουριακής αρχιτεκτονικής της ενδοχώρας της Ηπείρου κατά τον 18ο αιώνα», όπως μας λέει, φιλοτεχνώντας το με απόλυτο σεβασμό στην παράδοση. «Το Φλεβέρη του 1983, αγόρασα στο χωριό Μπιζάνι 17 στρέμματα γης, για να φτιάξω αυτό το Μουσείο. Ήμουν τότε 60 χρονών. Μέτρησα την αντοχή μου και την ανοχή μου. Αυτά που βρήκα ήταν βράχια, ανώμαλο έδαφος με μεγάλες κλίσεις (πουθενά οριζόντια επιφάνεια), λίγες ασφάλκες και πουρνάρια 'δω και 'κει και δυο μικρές γκορτσιές. Πουθενά δρόμος ή μονοπάτι δεν υπήρχε», εξομολογείται ο ίδιος για τις απαρχές του μουσείου του. Το κυρίως κτίριο το διαιρεί σε ανάλογα επίπεδα («παράλληλα», «συνάλληλα» και «διάλληλα») φτιάχνοντας έναν χώρο το λιγότερο μοναδικό. Αποδεδειγμένος από τη συνήθη χωροταξία ενός μουσείου, συνθέτει ποικίλα σκηνικά που θα στεγάσουν σε πλήρη αρμονία τα ομοιώματά του. Τα οποία είναι όλα τους παρμένα από την ελληνική ιστορία.

Στο τιτάνιο αυτό έργο του αρχιτέκτονα και χτίστη τώρα στέκονται παραστάτες φίλοι και μαθητές του, που έχουν απαρτίσει τον σύλλογο «Φίλοι του Μουσείου Παύλου Βρέλλη». Η ελληνική πολιτεία ανακάλυψε το μουσείο του μόνο στα τελειώματά του, όταν η υπουργός Πολιτισμού Μελίνα Μερκούρη και ο υπουργός Οικονομικών Αλέξανδρος Παπαδόπουλος τον στηρίζουν οικονομικά, καθώς τα έξοδα είναι δυσανάλογα για την τσέπη του.

Το ξεχωριστό μουσείο του Παύλου Βρέλλη αρχίζει να δέχεται επισκέπτες στα τέλη Ιουλίου του 1995 και τα σχόλια που εισπράττει ο καλλιτέχνης είναι εγκωμιαστικά. Ο ίδιος περιορίζεται απλώς να πει πως «πλούσιος δεν είναι αυτός που έχει χρήματα, αλλά αυτός που προσφέρει. Και εγώ είμαι πλούσιος, γιατί κατάφερα και πρόσφερα στον Έλληνα τούτο το έργο». Τα κέρια ομοιώματά του περιλαμβάνουν το «Κρυφό Σχολείο», το οποίο έφτιαξε «σα φόρο Τιμής σε όσους κράτησαν τη γλώσσα και την Εθνική μας ταυτότητα, στους σκοτεινούς πρώτους χρόνους της Τουρκοκρατίας», έχοντας δουλέψει τα πρόσωπά του «στο εργαστήρι μου στην Αθήνα και στα Γιάννενα» ήδη από το 1954-55. Τα έργα της προεπαναστατικής περιόδου απαρτίζουν ακόμα η «Φιλική Εταιρία», οι «Ηπειρώτες Ευεργέτες», που «έχουν ανθρωπιστική και εθνική συνείδηση και δράση μεγάλη», οι

«Δάσκαλοι του Γένους», ο «Σκλαβωμένος Ελληνισμός στις Φυλακές», η «Ανατίναξη στο Κούγκι», οι «Κλέφτες και Αρματολοί», η «Σφαγή του Αλή-πασά» κ.ά. Κάτω από τη γενική κατηγορία «Εκθέματα Επανάστασης», συναντάμε κέρια δημιουργίες όπως τους «Πολεμιστές του 1821», αλλά και τα ομοιώματα του Μακρυγιάννη, του Κολοκοτρώνη, του Κανάρη, του Νικηταρά κ.ά. Ξεχωριστή θέση κατέχει τόσο στη ζωή του όσο και το έργο του η ταραγμένη εποχή της γερμανικής Κατοχής, την οποία αναπτύσσει σε έργα-σταθμούς της δουλειάς του, όπως οι «Πικρές θύμησες 1940-1941», το «Γράμμα από το Αλβανικό Μέτωπο», οι «Γυναίκες της Πίνδου», το «Στρατηγείο του 1940 στη Σπηλιά του Καλπακίου», το «Ρούπελ», η «Μάχη της Κρήτης» κ.ά. Το μεγαλόπνοο όραμα του Παύλου Βρέλλη δεν εξαντλείται στην Επανάσταση του 1821 και το Έπος του 1940, καθώς η σμίλη του μας χάρισε κέρια αριστουργήματα και για άλλες περιόδους του ελληνισμού, από την «Αναφορά στην Αρχαία Ελλάδα» και την «Αναφορά στο Βυζάντιο» μέχρι τη «Μικρά Ασία», την «Κύπρο» και την «Κυρά της Ρω».

Για το εξέχουσας καλλιτεχνικής, ιστορικής και λαογραφικής αξίας έργο του τιμήθηκε από πολιτιστικούς συλλόγους και πνευματικούς θεσμούς, όπως την Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας (1981), την Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία Ελλάδας (1982), την Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων (1991), τον Δήμο Ιωαννιτών (1992), το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων (1992), το ΤΕΙ Άρτας (2001) και την Εταιρεία Λογοτεχνών και Συγγραφέων Ηπείρου (2008)...

Το τέλος

Άλλα έργα του γλύπτη, ζωγράφου και χαράκτη Παύλου Βρέλλη κοσμούν ιδιωτικές συλλογές της Ελλάδας και του εξωτερικού, την ίδια ώρα που συλλογές του εκτίθενται και στην Πινακοθήκη Ιωαννίνων, ενώ κάποια έργα από πέτρα και μάρμαρο στολίζουν την ηπειρώτικη γη. Κάποιοι έχουν υποδείξει με νόημα την εκκωφαντική σιγή που τήρησε απέναντί του η ελληνική πολιτεία και οι μεγάλοι φορείς του τόπου μας, αναζητώντας μια βράβευση για τον μεγάλο αυτό Έλληνα που δεν ήρθε ποτέ. Ο Βρέλλης είχε ωστόσο όλους τους Έλληνες και ξένους επισκέπτες του μουσείου του να τον τιμούν, με το έργο του να διαδίδεται μάλιστα περισσότερο από στόμα σε στόμα παρά από επίσημους φορείς και δημοσιεύματα του Τύπου.

Ένα έργο ανυπολόγιστης φυσικά εθνικής και καλλιτεχνικής αξίας που άφησε κληρονομιά σε όλο τον ελληνικό λαό. Ως μεγάλος δημιουργός αλλά και εξίσου μεγάλος παιδαγωγός έφυγε ο Παύλος Βρέλλης από τον κόσμο στις 23 Ιουλίου 2010, πηγαίνοντας πιθανότατα να συναντήσει όλους εκείνους τους ήρωες, αγίους αλλά και καθημερινούς ανθρώπους που τόσο θαύμασε και ύμνησε με το κερί του...
πηγή: newsbeast.gr/

Η σημασία της προφορικής ιστορίας



Της Χρύσας Αράογλου *

«Το χρονικό των ελλήνων μεταναστών στην BMW 1960 - 2018» είναι ο τίτλος του βιβλίου-λευκώματος, που έφθασε πριν από λίγες ημέρες στα χέρια μου. Μέσα από επίσημες εκθέσεις, έρευνα αρχείων αλλά κυρίως προσωπικές μαρτυρίες, παρουσιάζεται το πραγματικό πρόσωπο της «ελληνικής μετανάστευσης του '60», πέρα από τους αριθμούς. Η περιπέτεια, του καθενός ξεχωριστή, διασώζει την ανθρώπινη αλήθεια, πολύτιμη για τη σύγχρονη Ιστορία.

Οι καταγραφές ζωντανεύουν βιώματα εκατοντάδων οικογενειών, που μοίρασαν τη ζωή και τις προσδοκίες τους ανάμεσα σε δύο χώρες. Ας σημειωθεί ότι το 1971 στην BMW οι εργάτες μεταξύ των μεταναστών προέρχονταν κατά 43,3% από την Ελλάδα.

Το «Κολοκοτρώνης», που μετέφερε χιλιάδες μετανάστες από τη Νότια Ελλάδα στο Μπρίντεζι, το «Hellas-Express» και το «Akropolis Express», η γραμμή 11 στο σταθμό του Μονάχου, η πρώτη «παράγκα» στην αυλή του εργοστασίου για τη στέγαση, η ενοικίαση διαμερισμάτων στη συνέχεια και οι γερμανικές στρατηγικές για τη μακροχρόνια παραμονή των εργατών, τα πρώτα διαμερίσματα όπου έμεναν περισσότερες της μίας οικογένειες, η δουλειά στην κορδέλα, στα φανάρια, στα καλώδια, οι ελληνικές γιορτές, οι φιλίες ζωής με τους συναδέλφους Έλληνες αλλά και άλλων

εθνικοτήτων, οι καλές και οι άσχημες εποχές, ο αντίκτυπος από τις πολιτικές αναταραχές στην Ελλάδα, η ίδρυση των συλλόγων, η διανομή φυλλαδίων από τις αντιστασιακές οργανώσεις στις πύλες του εργοστασίου, τα ελληνικά καφενεία, το δίλημμα ελληνικό ή γερμανικό σχολείο, καθώς γενιές μεγάλωσαν με την πίστη ότι θα επιστρέψουν σε λίγο καιρό πίσω, οι ενώσεις οικογενειών, οι αποχαιρετισμοί, το παράδοξο να εργάζεσαι σε μια χώρα, της οποίας οι δυνάμεις κατοχής λίγα χρόνια πριν έκαψαν ολόκληρο το χωριό σου, οι μετέπειτα συνταξιούχοι του «χειμώνα Γερμανία, καλοκαίρι Ελλάδα», είναι η πραγματική Ελληνική Ιστορία.

Σημαντικές μαρτυρίες πρώτης και δεύτερης γενιάς ελλήνων μεταναστών στη Γερμανία γι' αυτούς που έκαναν το προσωρινό μόνιμο, για τα παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και γνώρισαν στην ουσία τους γονείς τους στα τέσσερα και παραπάνω, για τις απότομες προσαρμογές, για την ένταξη και την γκετοποίηση, για δεκάδες πορείες ζωής που συγκροτούν ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία της ελληνικής μετανάστευσης.

Με αφορμή αυτήν τη συγκινητική και χρήσιμη καταγραφή, αξίζει μια αναφορά στη σημασία της προφορικής μαρτυρίας στη σύγχρονη ιστοριογραφία. Ειδικά για την Ελλάδα, που το βιβλίο της Ιστορίας του 20ού αιώνα είναι πολύ μεγάλο, και κάποιοι από τους πραγματικούς πρωταγωνιστές, δηλαδή τους απλούς ανθρώπους, βρίσκονται εν ζωή, η «προσωπική μαρτυρία», αυτό που επιστημονικά ορίζεται ως «Προφορική Ιστορία», είναι τομέας που γρήγορα πρέπει να ενισχυθεί.

Η «Ένωση Προφορικής Ιστορίας» στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, οι τοπικές Ομάδες Προφορικής Ιστορίας που δημιουργούνται τα τελευταία χρόνια σε όλη την Ελλάδα, το αρχείο της ΕΡΤ, προσφυγικοί οργανισμοί από το «Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών» μέχρι το «Ιστορικό Αρχείο Προσφυγικού Ελληνισμού» στην

Καλαμαριά, συγκεντρώνουν σημαντικές μαρτυρίες από τους πραγματικούς ήρωες της Ιστορίας, που χάνονται μέρα με τη μέρα.

Ωστόσο, μεγάλα ελληνικά κεφάλαια, όπως αυτό της Ελληνικής Διασποράς, έχουν ελλιπώς και αποσπασματικά μέχρι σήμερα καταγραφεί.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΗΝ BMW

Πρόκειται για την τρίτη έκδοση του συλλόγου για την προώθηση του διαλόγου των νέων στην Ευρώπη «Δορυφόρος» με έδρα το Μόναχο. Όπως αναφέρει ο υπεύθυνος έκδοσης Κώστας Τάτσης, παιδί και ο ίδιος εργατών στην BMW, με το βιβλίο αυτό «θέλουμε να εκφράσουμε το βαθύ σεβασμό μας στους εργάτες και τις εργάτριες, καθώς και την αναγνώριση της μεγάλης προσπάθειας που κατέβαλαν, για να επιβιώσουν σε ξένη γη» αλλά και να καταγραφούν αυθεντικά όσα «με την πάροδο του χρόνου φαίνεται να απομειώνεται η πραγματική σημασία και η διάστασή τους, όπως για παράδειγμα ο αποχωρισμός των μεταναστών από τους οικείους τους στην Ελλάδα, οι δυσκολίες της ζωής σε μια ξένη και άγνωστη χώρα, οι δύσκολες συνθήκες εργασίας, το ανεκπλήρωτο όνειρο της επιστροφής στην πατρίδα». Το βιβλίο αποτελεί μια σημαντική συνεισφορά στην καταγραφή της ιστορίας της ελληνικής μετανάστευσης.

* Δημοσιεύθηκε στη "ΜτΚ" στις 3 Μαρτίου 2019

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ



Η Προφορική Ιστορία είναι ένας διεπιστημονικός κλάδος που εξελίσσεται.

Πρόκειται για την Ιστορία «από κάτω», που στηρίζεται στην αξία του προσωπικού βιώματος, των διαφορετικών εμπειριών, του «εξανθρωπισμού» της ιστορικής αφήγησης. Στην ουσία είναι ένα κίνημα που άρχισε να αναπτύσσεται τον 20ό αιώνα, ταυτοχρόνως με την εξέλιξη των μέσων καταγραφής, και που χαρακτηρίζεται «ριζοσπαστικό», καθώς στην πραγματικότητα αντικαθιστά την αμφισβητούμενη έννοια της αντικειμενικότητας με εκείνη της διυποκειμενικότητας. Η προσέγγιση των γεγονότων μέσα από την αφήγηση αυτών που τα έζησαν φωτίζει με διαφορετικό τρόπο την ιστοριογραφία των αρχείων, όπως τη συνηθίσαμε μέχρι πριν από λίγες δεκαετίες.

www.doryforos.org



www.doryforos-europa.blogspot.com

Η μετανάστευση με τα μάτια των Ελλήνων της BMW

Του Κώστα Συμεωνίδη, δημοσιεύτηκε στην Deutsche Welle

Στη BMW είχε καταγραφεί το 1960/70 ο μεγαλύτερος αριθμός Ελλήνων εργαζομένων σε εργοστάσια της Γερμανίας. Ορισμένοι από αυτούς διηγούνται σήμερα την προσωπική τους ιστορία. Ένα χρονικό της ελληνικής μετανάστευσης.



«Στα τέλη της δεκαετίας του 1960 δυο Έλληνες περπατούσαν στο κέντρο του Μονάχου και είδαν μια πινακίδα που έγραφε ότι το 1972 το Μόναχο θα υποδεχτεί τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Και τότε είπε ο ένας στον άλλο: 'Εμείς λες να είμαστε εδώ ακόμη τότε;' Τελικά επέστρεψαν στην Ελλάδα ως συνταξιούχοι πια, ο ένας το 2004 και ο άλλος το 2006».

Πρόκειται για μια από τις πολλές μικρές ιστορίες που αποτυπώνονται στο βιβλίο-λεύκωμα «Το χρονικό των Ελλήνων μεταναστών στην BMW 1960-2018», το οποίο εξέδωσε πρόσφατα ο ελληνικός σύλλογος Δορυφόρος που εδρεύει στο Μόναχο. Μέσα από προσωπικές αυθεντικές μαρτυρίες ζωντανεύουν βιώματα της πρώτης και δεύτερης γενιάς των ελλήνων μεταναστών, που άφησαν τα πάντα πίσω τους αναζητώντας ένα καλύτερο αύριο στη Γερμανία. «Θέλαμε να δώσουμε την ευκαιρία στους ίδιους τους πρωταγωνιστές να πουν την ιστορία τους, μακριά από πολιτικούς ή άλλους χρωματισμούς», αναφέρει στη DW ο υπεύθυνος έκδοσης και επικεφαλής του Δορυφόρου Κώστας Τάτσης.



Αριστερά η πινακίδα αναγράφει στα γερμανικά: «Εδώ εισιτήρια έκτακτων δρομολογίων για ξένους γκασταρμπάιτερ»

Η ελληνική μετανάστευση στη Γερμανία ξεκίνησε και κορυφώθηκε τις δεκαετίες του 1960/1970 με τους πρώτους γκασταρμπάιτερ. Ήταν οι λεγόμενοι «φιλοξενούμενοι εργάτες» που κλήθηκαν να συνδράμουν στην μεταπολεμική ανόρθωση της Γερμανίας. Ένα μεγάλο μέρος των Ελλήνων που κατέφθαναν στο Μόναχο μετά τον Μάρτιο του 1960, οπότε και υπεγράφη η ελληνογερμανική σύμβαση «Περί απασχολήσεως Ελλήνων εργατών στη Γερμανία», απορροφήθηκε από τη BMW. Ήταν η εποχή που η γνωστή αυτοκινητοβιομηχανία αναζητούσε -όπως και πολλές άλλες μεγάλες γερμανικές επιχειρήσεις- νέα εργατικά χέρια. Το 1966 εργάζονταν στο εργοστάσιο του Μονάχου 3.572 μετανάστες, ένας αριθμός που αντιστοιχούσε στο 27% επί του συνόλου. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1971, η πλειονότητα των ξένων αυτών εργατών, και συγκεκριμένα το 43,3% προέρχονταν από την Ελλάδα, όπως αναφέρεται στο βιβλίο-λεύκωμα του Δορυφόρου. Στη BMW είχε καταγραφεί τις δεκαετίες του 1960/70 ο μεγαλύτερος αριθμός Ελλήνων εργαζομένων σε εργοστάσια της Γερμανίας. Αυτός είναι και ο λόγος που η έκδοση επικεντρώνει στη συγκεκριμένη εταιρία, σύμφωνα με τον εκδότη.

Ο Έλληνας εφημεριδοπώλης στην πύλη της BMW

«Ενδεικτικό του μεγάλου αριθμού εργαζομένων ήταν το γεγονός ότι κάθε βράδυ την ώρα που τελείωνε η απογευματινή βάρδια στις 23:00, στην κεντρική πύλη του εργοστασίου υπήρχε για πολλά χρόνια ένας Έλληνας εφημεριδοπώλης που πουλούσε ελληνικές εφημερίδες», αναφέρει στο εισαγωγικό του σημείωμα ο Κώστας Τάτσης, προσθέτοντας: «Δεν είναι τυχαίο επίσης ότι κατά τη διάρκεια της Δικτατορίας στην Ελλάδα οι αντιστασιακές οργανώσεις επέλεγαν τις πύλες του εργοστασίου για να διανείμουν τις ανακοινώσεις τους στον Ελληνισμό».



Η νότια πύλη της BMW, 1970

Σχεδόν έξι δεκαετίες αργότερα πολλοί από τους πρώτους εκείνους Έλληνες της BMW αλλά και πολλοί άλλοι που ακολούθησαν τις επόμενες δεκαετίες θυμούνται τα δύσκολα πρώτα χρόνια της νέας τους ζωής στη βουαρική πρωτεύουσα: τον πόνο αποχαιρετισμού από τα αγαπημένα τους πρόσωπα στην Ελλάδα, συχνά και από τα ίδια τους τα παιδιά που αρχικά άφηναν πίσω τους και τα οποία θα ξανάβλεπαν και πάλι ίσως μετά από χρόνια, τις μεγάλες δυσκολίες προσαρμογής στις συχνά σκληρές νέες συνθήκες εργασίας και διαβίωσης και κυρίως το πρόβλημα της στέγασης και της γλώσσας, τις καλές σχέσεις με συναδέλφους άλλων εθνικοτήτων, κυρίως με Τούρκους και Ιταλούς, την αγωνία να μάθουν νέα από τους δικούς τους στην Ελλάδα αλλά και να ενημερωθούν για τα πολιτικά τεκταινόμενα αλλά και το όνειρο της γρήγορης επιστροφής στην πατρίδα που για πολλούς δεν ήρθε ποτέ αφού η «χώρα φιλοξενίας» έγινε η δεύτερη πατρίδα τους ενώ για άλλους δεν εξελίχθηκε τελικά έτσι όπως το σχεδίαζαν.

«Ένα μεγάλο σφάλμα που εξελίχθηκε την περίοδο 1977-1979 ενόψει της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ», θυμάται σήμερα ο Τρύφωνας Ζουρελίδης που εργάστηκε στην BMW μεταξύ 1965 και 2000, «ήταν η εξαγορά των συντάξιμων χρόνων [...]. Οι εργαζόμενοι πήγαιναν στον συνταξιοδοτικό φορέα, εξαργύρωναν τα συντάξιμα χρόνια, έπαιρναν τα χρήματα, πήγαιναν στην Ελλάδα και εκεί συνήθως άνοιγαν μια επιχείρηση η οποία ως επί το πλείστον δεν ευδοκίμοσε γιατί δεν διέθεταν γνώσεις της ελληνικής αγοράς».



Η δουλειά στο εργοστάσιο ήταν σκληρή αλλά η BMW ήταν ένας πολύ καλός εργοδότης λένε οι περισσότεροι Έλληνες

Την ίδια σκέψη έκανε εκείνα τα χρόνια και ο Θανάσης Λιτοβολής που εργαζόταν στην BMW από το 1973. Τελικώς δεν εγκατέλειψε τη Γερμανία φοβούμενος τις τυχόν δυσκολίες που θα αντιμετώπιζε στην Ελλάδα. Ο ίδιος και η σύζυγός του Ιορδάνα παρέμειναν τελικά συνολικά 35 χρόνια στη γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία. «Θυμάμαι με υπερηφάνεια την επιτυχία που είχα όταν έκανα πρόταση που αύξησε την παραγωγή κατά 40 αυτοκίνητα και για την οποία έλαβα μπόνους 32.000 γερμανικά μάρκα».

Με τον «Κολοκοτρώνη» από Πειραιά

Τέτοιες στιγμές θυμάται και η Δώρα Τσαχιλιτζή η οποία είχε λάβει «ένα σεβαστό ποσό πριμ» για μια πατέντα που είχε βρει μαζί με το «μαέστρο» (αρχιτεχνίτη) για να γίνει πιο αποτελεσματική η παραγωγή. Οι συνθήκες δεν ήταν βέβαια πάντα τόσο ευχάριστες. Το αντίθετο. «Το μεγαλύτερο πρόβλημα; Πού να αφήσουμε τα παιδιά. Το Γιώργο μου αναγκάστηκα να τον πάω στην Ελλάδα». Μαζί της στο ίδιο τμήμα της BMW από το 1968 και η Μαίρη Τσολνάρα, η οποία θυμάται: «Οι συνθήκες δεν ήταν εύκολες. 8 ώρες όρθιες στην κορδέλα. Το χειρότερο στο τμήμα μας ήταν ο υπερβολικός θόρυβος και η έντονη μυρωδιά από την κόλα. Μας έδιναν, φυσικά, γυαλιά και βαμβάκι για τα αυτιά, αλλά εμείς ήμασταν 'υπερήφανες'».



Χιλιάδες Έλληνες ταξίδεψαν τότε με τον «Κολοκοτρώνη» από Πειραιά προς Ιταλία

Ο Νίκος Θεοδοσιάδης δεν θα μπορούσε να ξεχάσει εύκολα τη μέρα που αναχωρούσε για τη Γερμανία με τον «Κολοκοτρώνη» αφού στον Πειραιά ακούγονταν οι φωνές των εφημεριδοπωλών να φωνάζουν «Δολοφονήθηκε ο Κένεντι». Έφτασε καταρχήν στη Στουτγάρδη για να καταλήξει μετά από δυο χρόνια στο Μόναχο και το εργοστάσιο της BMW, όπου εργάστηκε μαζί με τη σύζυγό του Μαρία για 30 περίπου χρόνια. Και για τους δυο οι αναμνήσεις από την εποχή εκείνη είναι ευχάριστες. «Ιδιαίτερα τις πρώτες δεκαετίες ήταν πολύ όμορφα», διηγείται η Μαρία. «Και η αντιμετώπισή μας και οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Μας βοήθησε η BMW και οικονομικά αλλά και με διάφορα προνόμια που έδινε στους εργαζομένους και με τον τρόπο αυτό τους βοηθούσε να μεγαλώσουν τα παιδιά τους». Η Μαρία και ο Νίκος έχουν τρία παιδιά. Ένα από αυτά, ο Κώστας, εργάζεται σήμερα επίσης στην BMW, ως επικεφαλής σε πρόγραμμα στο τμήμα έρευνας του εργοστασίου.

Με τον «Κολοκοτρώνη» αναχώρησε καταρχήν το 1968 για την Ιταλία και στη συνέχεια με τρένο για τη Γερμανία και η Α.Κ., έχοντας περάσει βεβαίως προηγουμένως τις απαραίτητες ιατρικές εξετάσεις. «Ήταν σε έναν μεγάλο χώρο, ήμασταν γυμνές, μόνο με το εσώρουχο... Θυμάμαι ήταν και ένας γερμανός γιατρός, βλέπανε τα δόντια, το σώμα, αν είχαμε κανένα κουσούρι [...] Μας βάλανε στο τρένο για Μόναχο. Είχα αγωνία αν θα έρθει ο άντρας μου στο σταθμό, μη και τυχόν χαθούμε, μη δεν τον ξαναβρώ...». Το 1969 ο σύζυγος ξεκίνησε στην BMW, αλλά τρία χρόνια αργότερα αποφασίζουν να επιστρέψουν στην Ελλάδα «για πάντα». Οι συνθήκες τους ανάγκασαν να ξαναγυρίσουν στη Γερμανία και στην BMW. Ξαναέφυγαν ως συνταξιούχοι πλέον.

Από το Ελλάδα «για πάντα» στο «χειμώνα Γερμανία-καλοκαίρι Ελλάδα»



Η έκδοση συνοδεύεται από πλούσιο φωτογραφικό υλικό

«Το χωριό μου στην Καστοριά το έκαψαν οι Γερμανοί, αλλά αυτό δεν στάθηκε εμπόδιο στις σχέσεις μου μαζί τους. Γιατί όπως με τους Τούρκους, αυτό που τους επισήμανα πάντα ήταν ότι εμείς απλά είμαστε θύματα στους σχεδιασμούς

άλλων», λέει σήμερα ο Γιώργος Τσέτσος ο οποίος έφτασε στο Μόναχο το 1973. «Η BMW δεν ήταν απλά ένα εργοστάσιο. Ήταν ένα πανεπιστήμιο ζωής που σου προσέφερε δυνατότητες, ανταμοιβή και αγαθά. Κάθε φορά που περνάω σήμερα από το εργοστάσιο της BMW εκφράζω έντονα συναισθήματα ευγνωμοσύνης που πέρασα μια όμορφη και δημιουργική ζωή».

Ευχάριστες, ως επί το πλείστον, αναμνήσεις έχει από την BMW και ο Ηλίας Καρακασίδης ο οποίος εργάστηκε στο Μόναχο για τρεις περίπου δεκαετίες. «Ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια, τα δώρα αδειας και Χριστουγέννων. Επίσης [...] οι Παρασκευές το απόγευμα, όταν το τμήμα μας έτρωγε όλο μαζί στο Sozialraum (σ.σ. χώρος κοινωνικών εκδηλώσεων του εργοστασίου) . Ετοιμάζα διάφορα, μέχρι και τζατζίκι ετοιμάζα, και πήγαινα». Όντας συνταξιούχος σήμερα, δεν σκοπεύει να επιστρέψει μόνιμα στην Ελλάδα. «Να φύγω τελείως από τη Γερμανία δεν το βλέπω, ίσως να ακολουθήσω το «χειμώνα Γερμανία-καλοκαίρι Ελλάδα»». Ένας συνδυασμός τον οποίο προτιμούν τελικά πολλοί έλληνες συνταξιούχοι.



Το εξώφυλλο της έκδοσης του Δορυφόρου

Αυτές και πολλές άλλες μικρές ανθρώπινες ιστορίες των Ελλήνων που εργάστηκαν ή και συνεχίζουν να εργάζονται στη γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία (30 συνολικά) φιλοξενεί το βιβλίο-λευκωμα του Δορυφόρου το οποίο συνοδεύεται και από ένα πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Τις ίδιες σκέψεις, δυσκολίες, αγωνίες και τα ίδια όνειρα μοιράζονταν οι περισσότεροι από τους πάνω από ένα εκατομμύριο Έλληνες που υπολογίζεται ότι ήρθαν τα πρώτα χρόνια ως γκασταρμπάιτερ στις φάμπρικες της Γερμανίας. Σε όλους αυτούς τους ανθρώπους είναι αφιερωμένη η έκδοση, όπως επισημαίνει ο Κώστας Τάτσης ο οποίος, σημειωτέον, είναι επίσης παιδί μεταναστών που εργάστηκαν στην BMW.

Η επίσημη παρουσίαση του βιβλίου έγινε προ δυο εβδομάδων στο Μόναχο. Η πρώτη έκδοση έχει εξαντληθεί και ήδη τυπώνεται η δεύτερη. Εν τω μεταξύ αποφασίστηκε μάλιστα να μεταφραστεί και στα γερμανικά.

Κώστας Συμεωνίδης

Βιέννη: Η πρωτεύουσα με την υψηλότερη ποιότητα ζωής για 10η συνεχόμενη φορά



Στην κορυφή της λίστας των πόλεων με την υψηλότερη ποιότητα ζωής παγκοσμίως βρέθηκε για 10η συνεχόμενη φορά η πρωτεύουσα της Αυστρίας, Βιέννη, κατακτώντας την πρώτη θέση μεταξύ 231 μητροπόλεων, σύμφωνα με την ετήσια έρευνα της εταιρείας συμβούλων επιχειρηματιών «Mercer».

Σε ό,τι αφορά την Αθήνα, συναντάται στην 89η θέση της κατάταξης.

Η αξιολόγηση γίνεται βάσει 39 κριτηρίων που αφορούν, μεταξύ άλλων το πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον, καθώς και την ασφάλεια, την υγεία, τις δυνατότητες για μόρφωση και αναψυχή, καθώς και τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Σε ό,τι αφορά τη Βιέννη, η έκθεση στέκεται μεταξύ άλλων στην καλή ιατρική περίθαλψη, τις δυνατότητες αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου, τον μεγάλο αριθμό διεθνών σχολείων και το μικρό ποσοστό εγκληματικότητας.

Στη δεύτερη θέση βρίσκεται η Ζυρίχη της Ελβετίας, ενώ την τρίτη θέση μοιράζονται το Βανκούβερ του Καναδά, το Μόναχο της Γερμανίας και το Όκλαντ της Νέας Ζηλανδίας. Την πρώτη ιαόδα κλείνουν το Ντύσσελτορφ, η Φρανκφούρτη, η Κοπεγχάγη, η Γενεύη και η Βασιλεία.

Ευρώπη: 800.000 άνθρωποι πεθαίνουν πρόωρα κάθε χρόνο λόγω της ατμοσφαιρικής ρύπανσης



Επιστήμονες του Ινστιτούτου Max Planck καταλήγουν σε ανησυχητικό συμπέρασμα στην έρευνά τους για τις επιπτώσεις της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Έτσι μόνο στην Ευρώπη, περίπου 800.000 άνθρωποι πεθαίνουν πρόωρα κάθε χρόνο λόγω των επιπτώσεων της ατμοσφαιρικής ρύπανσης

Σύμφωνα με μελέτη των επιστημόνων του Mainz, ο ρύπανση του ατμοσφαιρικού αέρα είναι πιθανό να προκαλέσει σημαντικά περισσότερους πρόωρους θανάτους από όσο είχε εκτιμηθεί.

Σύμφωνα με νέους υπολογισμούς, μια ομάδα με επικεφαλής τον ατμοσφαιρικό ερευνητή Jos Lelieveld και τον καρδιολόγο Thomas Münzel έχουμε περίπου 8,8 εκατομμύρια θανάτους ετησίως παγκοσμίως.

Σύμφωνα με την ανάλυση που δημοσιεύθηκε στην European Heart Journal, περίπου 120 άτομα ανά 100.000 κατοίκους ετησίως πεθαίνουν πρόωρα από τις επιπτώσεις του μολυσμένου αέρα και στην Ευρώπη γύρω στα 133 άτομα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν, στη Γερμανία υπάρχουν 154 θάνατοι ανά 100.000 κατοίκους ετησίως - περισσότερο από ό, τι στην Πολωνία, την Ιταλία ή τη Γαλλία,. Αυτό οφείλεται κυρίως στον πυκνό πληθυσμό της Γερμανίας, δήλωσε ο Lelieveld.

Πηγή: SZ

Euroa-Park : Το πάρκο με τους περισσότερους επισκέπτες στη Γερμανία



Το Euroa-Park στο Rust ιείναι το πάρκο αναψυχής μ ε ετησίως 5,6 εκ επισκέπτες. Αριθμός που είναι μάλιστα και ο δεύτερος μεγαλύτερος στην Ευρώπη (πίσω από το Disneyland στο Παρίσι).

Κορυφαίο θεωρείται το τρένο "Silver Star" το οποίο τέθηκε σε λειτουργία το 2002 και κόστισε 13 εκ €. Προσφέρει 1750 θέσεις ανά ώρα και έχει ύψος 73 μέτρα.



Η έναρξη λειτουργίας του έγινε τον Ιούλιο του 1975 και απλώνεται σε 95 εκτάρια.

Ωρες λειτουργίας 9 π.μ. έως 6 μ.μ. (από 6 Απρίλη έως 3 Νοεμβρίου).

Τιμή εισιτηρίου για ενήλικες 52 € για παιδιά από 4 έως 11 ετών 44,50 € όσο είναι τιμή για όσους είναι πάνω από 60 ετών. Για παιδιά κάτω των 4 ετών η είσοδος είναι ελεύθερη.

Το Rust είναι μια Κοινότητα στο κρατίδιο της Βάδης Βυρτεμβέργης και βρίσκεται βορειοδυτικά της πόλης Freiburg im Breisgau και νοτιοδυτικά της πόλης Offenburg

Δύο ελληνικές λέξεις που αδυνατούν να μεταφράσουν οι ξένοι



Η ελληνική γλώσσα έχει κατακτήσει τον κόσμο και πολλές λέξεις βρίσκονται σε ξένες γλώσσες, όχι μόνο στα αγγλικά. Υπάρχουν όμως δύο λέξεις που πραγματικά δεν μπορούν να μεταφραστούν. Σύμφωνα με το e-daily αυτές είναι: το φιλότιμο και το κέφι.

Με την λέξη φιλότιμο ασχολήθηκε ακόμα και το BBC με άρθρο του το 2017 σημειώνοντας ότι «Το ακριβές νόημα του... συζητείται έντονα, δεδομένου ότι η λέξη ανήκει στο πάνθεο των ελληνικών λεξικών που αφηφούν την εύκολη εξήγηση. Το «Love of honour» είναι η επίσημη μετάφραση της, μια χρηστική αλλά και ανεπαρκής προσπάθεια να μεταφέρει τις αρετές που συμπίεζονται στις τέσσερις συλλαβές της λέξης». Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ακόμα και η προσπάθεια να εξηγήσουμε στα ελληνικά τι είναι

το φιλότιμο είναι σχετικά δύσκολη και περιέχει πολλές έννοιες που συνδέονται μεταξύ τους.

Ένα από τα καλύτερα λεξικά η διαδικτυακή πύλη για την ελληνική γλώσσα περιγράφει την λέξη ως «ιδιαιτέρη, αυξημένη ευαισθησία, ως στοιχείο του χαρακτήρα κάποιου σε σχέση με την προσωπική τιμή, την αξιοπρέπειά του και γενικότερα με την εικόνα που σχηματίζουν οι άλλοι (η κοινωνία, το περιβάλλον) γι' αυτόν».

Το κέφι είναι ακόμα μια λέξη που δεν μπορεί να μεταφραστεί σωστά σε άλλη γλώσσα καθώς χάνει την ουσία της. Τα περισσότερα λεξικά την περιγράφουν γενικά ως το πνεύμα της χαράς και μια υπερβολική συγκίνηση γεμάτη με πάθος και ενθουσιασμό.

Για τους Έλληνες όμως, το κέφι περιλαμβάνει μια ολόκληρη εμπειρία που εκφράζεται μέσα από το γέλιο, το χορό και το τραγούδι. Είναι η σύνδεση με άλλους ανθρώπους και ένας τρόπος αντιμετώπισης του πόνου.

www.in.gr

Ευρωεκλογές: Πως μπορούν να ψηφίσουν οι Έλληνες γερμανικά κόμματα



Πολίτες που ζουν στη Γερμανία με υπηκοότητα χώρας μέλους της Ε.Ε. μπορούν να ψηφίσουν στις ευρωεκλογές και γερμανικά κόμματα.

ΠΡΟΣΟΧΗ :

Εάν έχουν ήδη ψηφίσει σε ευρωεκλογές στη Γερμανία δεν χρειάζεται να δηλωθούν. Είναι αυτόματα στον κατάλογο.

Εάν δεν έχουν ψηφίσει πρέπει να εγγραφούν ηλεκτρονικά, το αργότερο μέχρι 5 Μαΐου 2019, στην αρμόδια εφορευτική επιτροπή <https://www.bundeswahlleiter.de/>

Υπενθυμίζεται ότι όσοι επιθυμούν να ψηφίσουν στα εκλογικά κέντρα που θα ορίσουν τα Ελληνικά Προξενεία ελληνικά κόμματα πρέπει να δηλωθούν έως 29 Μαρτίου 2019.

Η 16χρονη Greta Thunberg "γυναίκα της χρονιάς" στη Σουηδία



Σε έρευνα του ινστιτούτου Inizio για λογαριασμό της εφημερίδας "Aftonbladet" setzte sich η 16χρονη εκλέχτηκε πρώτη ως γυναίκα της χρονιάς, μπροστά από την Πρόεδρο των χριστιανοδημοκρατών Ebba Busch Thor. Αλλά και η εφημερίδα "Expressen", ανέδειξε την Thunberg σε "γυναίκα της χρονιάς" (την επιλογή στην "Expressen" την έκανε κριτική επιτροπή. Σε ηλικία μόλις 16 ετών, η Greta Thunberg έχει δημιουργήσει ένα κίνημα νέων απέναντι στην κλιματική αλλαγή. Η έφηβη από τη Σουηδία, ξεκίνησε κινητοποιώντας μια αποχή από το σχολείο για το κλίμα, μπροστά στη Βουλή, στην οποία τα παιδιά μοίραζαν φυλλάδια με μηνύματα όπως "Εσείς οι ενήλικες δε δίνετε δεκάρα για το μέλλον μου".

Η κινητοποίηση πήρε μεγάλες διαστάσεις, κι έγινε ολόκληρο κίνημα, στο οποίο τα παιδιά απέχουν από το σχολείο τις Παρασκευές, διαδηλώνοντας μπροστά από το δημαρχείο της πόλης τους. Στόχος είναι τα παιδιά να βγάλουν μια φωτογραφία από τις πινακίδες τους στη διαδήλωση και να την ανεβάσουν στα social media με το hashtag #FridaysforFuture. Δεκάδες χιλιάδες μαθητών από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την Ιαπωνία έχουν ενωθεί με το σκοπό της, ενώ στις 15 Μαρτίου θα πραγματοποιηθεί και μια αποχή σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πριν ξεκινήσω δεν περίμενα τίποτα" έχει δηλώσει η ίδια. "Δεν φανταζόμουν ποτέ αυτήν την αντίδραση. Είναι τρελό".

Διεθνώς, η Thunberg τράβηξε την προσοχή τον περασμένο Δεκέμβριο με την ομιλία της στο συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών για το κλίμα στην Πολωνία. Το αγγελικό αλλά σκληρό της πρόσωπο πήρε φωτιά όταν σε ένα δωμάτιο γεμάτο πολιτικούς κι αξιωματούχους που είχαν τρεις και τέσσερις φορές την ηλικία της, η Thunberg κατήγγειλε: "Δεν είστε καν τόσο ώριμοι ώστε να το πείτε όπως είναι. Ακόμα κι αυτό το φορτίο το αφήνετε σε εμάς τα παιδιά".

Πηγή: ARD, jenny.gr



Αυτό το διάστημα επεκτείνουμε την δουλειά μας και ψάχνουμε για καινούργια στελέχη στην εταιρεία μας. Πρόκειται για αυτοαπασχόληση δίχως minimum ή maximum αμοιβών, και όχι για υπαλληλική-μισθωτική θέση. Δυνατότητα συνεργασίας τόσο για συμπληρωματικό όσο και για κύριο εισόδημα. Στοιχεία επικοινωνίας:

Business Owner
Maria P. Tsoutsou
☎ 0170 99 69 619 • ✉ mtsoutsou@yahoo.de

Business Owner
Maria Zikyri
☎ 0152 33 53 28 15 • ✉ mariazikyri@gmail.com

ΟΔΗΓΟΣ

ΔΩΡΕΑΝ
8ο Τεύχος



Υπηρεσίες που
προσφέρουν τα
Ελληνικά Προξενεία
στη Γερμανία



doryforos@email.de



www.doryforos.org

Κυκλοφόρησε ο νέος ΟΔΗΓΟΣ με χρήσιμες πληροφορίες για τους Έλληνες που ζουν στη Γερμανία.
Σ αυτήν την έκδοση: Οι υπηρεσίες που προσφέρουν τα Ελληνικά Προξενεία στη Γερμανία.
Διανέμεται δωρεάν



Η πρώτη έκδοση του βιβλίου – λευκώματος του Δορυφόρου «Το χρονικό των Ελλήνων μεταναστών στην BMW 1960-2018» εξαντλήθηκε και ήδη έχει σχεδιαστεί η επανέκδοση.
Ελάχιστα αντίτυπα στο Ελληνικό Σπίτι, Bergmannstr 46, 80 339
Συμβολική τιμή 5 €



ΠΡΩΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΑΝΤΟΥ

ΘΕΤΙΚΗ 1

Μαθηματικά - Φυσική
Χημεία - Γλώσσα

ΘΕΤΙΚΗ 2

Βιολογία - Χημεία
Φυσική - Γλώσσα

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ

Αρχαία - Ιστορία
Λατινικά - Γλώσσα

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ

Μαθηματικά - Οικονομία
Προγραμματισμός
Γλώσσα

QUALI

Μαθηματικά
Γερμανικά - Αγγλικά
Πληροφορική

M10

Μαθηματικά
Γερμανικά - Αγγλικά
PCB - GSE

ΑΓΓΛΙΚΑ

FCE, CAE, CPE
ECCE, ALCE, ECPE

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

B1, B2, C1, C2

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΥΚΛΟΣ

Sonnenstr. 21 / Herzog-Wilhelm-Str. 16, 80331 München



089-558205



cyclus@multi-sys.de



www.cyclus-online.de